

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 26 maja 2020 r.

DIH-2.709.4.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 18/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 2 stycznia 2020 r., złożonego przez Pełnomocnika reprezentującego przedsiębiorcę Ryszarda Pękałę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą – Skład Węgla Ryszard Pękała (... Błażowa), zwaną dalej „Stroną” lub „Przedsiębiorcą” – od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 16 grudnia 2019 r., (sygnatura ANU.8361.206.2019), wymierzającej ww. Stronie karę pieniężną w wysokości 25.001 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy jeden złotych) za niedopełnienie w okresie od 4 listopada 2018 r. do 21 sierpnia 2019 r. w składzie węgla (...), wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, obowiązku wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr ANU.8361.206.2019, z 21 sierpnia 2019 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy (...) na składzie węgla (...). Zakres

przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6b, 6c i 6d oraz zakazu wynikającego z art. 7 ust. 7a pkt 1, 4 i 5 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego poświadczonego za zgodność z oryginałem kopii tego świadectwa i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo.

W toku kontroli przeprowadzonej 21 sierpnia 2019 r. ustalono, że na składzie węgla w sprzedaży znajdowało się paliwo stałe o różnym sortymencie (tj. miał w ilości 31,8 ton, węgiel kamienny groszek Piast w ilości 14,7 ton, węgiel kamienny groszek Wesoła w ilości 14,0 ton, węgiel kamienny groszek Marcel w ilości 25,0 ton, węgiel kamienny orzech Piast w ilości 114 ton, węgiel kamienny orzech Wesoła w ilości 29 ton, węgiel kamienny orzech Rydułtowy w ilości 9 ton, węgiel kamienny kostka Piast w ilości 25,9 ton, węgiel kamienny kostka Jankowice w ilości 27 ton oraz węgiel kamienny kostka Wesoła w ilości 27 ton). Ustalono, że wartość paliwa stałego znajdującego się na składzie w dniu kontroli wynosi 249 802,40 zł. Podczas kontroli Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie zażądali przedłożenia świadectw jakości wystawionych przez kontrolowanego przy sprzedaży węgla dla gospodarstw domowych lub instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW. Żądania nie wykonano. Kontrolowany przedsiębiorca oświadczył, że wprowadzając do obrotu ww. paliwo stałe, nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) – zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, czyli świadectwa jakości.

W związku z powyższymi ustaleniami kontroli, Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 15 listopada 2019 r., (sygnatura ANU.8361.206.2019)

zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Równocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok 2018. Strona pismem z 25 listopada 2019 r. przesłała informację o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za 2018 rok.

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 16 grudnia 2019 r. wydał decyzję nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw polegającego na tym, że w momencie wprowadzania do obrotu węgla kamiennego, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez ww. paliwo stałe wymagań jakościowych.

Pismem z 2 stycznia 2020 r., Strona reprezentowana przez radcę prawnego złożyła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odstąpienie od nałożenia na skarżącego administracyjnej kary pieniężnej ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

W przedmiotowym odwołaniu przedstawiciel Strony zarzucił naruszenie:

- art. 189f § 1 Kpa, poprzez jego błędną wykładnię i niezastosowanie pouczenia, a w konsekwencji wymierzenie skarżącemu administracyjnej kary pieniężnej w sytuacji, gdy w stanie faktycznym sprawy ziszczyły się przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej (waga naruszenia prawa przez skarżącego jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa) i wystarczającym środkiem było pouczenie udzielone w stronie w drodze decyzji;
- art. 7 w związku z art. 77 § 1 Kpa poprzez niewyczerpujące rozpatrzenie całego materiału dowodowego mające bezpośredni wpływ na treść wydanej decyzji, tj. nieuwzględnienie faktu, iż skarżący przy każdej transakcji sprzedaży paliw stałych przekazywał kupującemu dokument sprzedaży (fakturę wystawioną na podstawie paragonu) informację RODO, a dodatkowo na życzenie klienta (po uprzednim poinformowaniu go o takiej możliwości) certyfikat jakości węgla otrzymany od jego dostawcy, co wykazuje jednocześnie, iż waga naruszenia prawa przez skarżącego jest znikoma;

- art. 107 § 3 w związku z art. 8 i art. 11 Kpa poprzez wadliwe i lakoniczne sformułowanie uzasadnienia decyzji zarówno na płaszczyźnie faktycznej jak i prawnej, w szczególności poprzez brak wyczerpującego rozważenia przesłanek związanych z odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik Strony stwierdził, że organ I instancji zbadał pobieżnie możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, co narusza art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, co niewątpliwie mogło przesądzić o rozstrzygnięciu na korzyść Skarżącego. Zdaniem pełnomocnika organ I instancji mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, przy uwzględnieniu takich kryteriów jak znikoma waga naruszenia prawa przez Skarżącego oraz zaprzestanie naruszenia przez niego prawa, a w konsekwencji poprzestać na pouczeniu. organ I instancji winien był uwzględnić fakt wzorowego dotychczas prowadzenia działalności, fakt proponowania kontrahentom wydania świadectwa jakości oraz posiadania przez przedsiębiorcę świadectwa jakości wystawionego przez dostawcę paliwa. Zdaniem pełnomocnika organ nałożył na kontrolowanego taką samą karę pieniężną jakby Skarżący w sposób świadomy i celowy uchylał się od nałożonych na niego obowiązków w tym zakresie, stosując najbardziej represyjną formę rozstrzygnięcia. Zaznaczył, że odwołujący się wprowadzał do obrotu wyłącznie paliwa o już udokumentowanej jakości. Jednocześnie stoi na stanowisku, że przepisy nie precyzują czy świadectwo to ma być wystawione na etapie produkcji, dystrybucji czy sprzedaży detalicznej. Zdaniem pełnomocnika wprowadzone przez kontrolowanego do obrotu paliwa stałe świadectwo takie posiadały, a więc nie doszło do naruszenia. Wskazał, że czas trwania naruszenia był zbyt krótki oraz że przedsiębiorca zaprzestał naruszenia prawa zaraz po wszczęciu kontroli oraz złożył wyjaśnienia w których przyznał się do niedochowania obowiązków które wynikały z informacji uzyskanych od osoby postronnej. Zarzucił organowi, iż zaniechał zastosowania proporcjonalności naruszając wyrażoną w art. 11 Kpa zasadę przekonywania czyli wyjaśnienia zasadność przesłanek, którymi kieruje się organ przy załatwianiu sprawy jak również naruszył art. 8 Kpa zasadę pogłębienia zaufania obywateli do organów władzy publicznej. Ponadto wskazał, że wymierzona kara pieniężna dla przedsiębiorcy jest bardzo dotkliwa na płaszczyźnie finansowej. W związku z powyższym wniósł prośbę o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym w 2018 r. (PIT-36). (...).

Przy piśmie z 10 stycznia 2020 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr ANU.8361.206.2019.

Następnie pismem z 20 stycznia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Dnia 4 lutego 2020 r. ponownie wystosowano pismo z informacją do Strony o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa. Postanowieniem z 4 marca 2020 r. przedłużono termin postępowania administracyjnego do 3 kwietnia 2020 r. Następnie postanowieniem z 10 kwietnia 2020 r. przedłużono termin postępowania administracyjnego do 10 maja 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Protokół kontroli nr ANU.8361.206.2019 z 23 sierpnia 2019 r. stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Należy podkreślić, że Strona podpisała ww. protokół kontroli nie wnosząc do niego żadnych uwag pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia ich do protokołu kontroli w ciągu 7 dni.

Z treści protokołu kontroli oraz z oświadczenia Strony jednoznacznie wynika, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe, nie wystawia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Kontrolowany na życzenie klienta w momencie sprzedaży paliwa stałego przekazywał oprócz faktury wystawionej na podstawie paragonu informację o RODO i kserokopię dokumentu dotyczącego jakości paliw stałych otrzymanych od dostawcy sprzedawanego węgla (oświadczenie z 21 sierpnia 2019 r.- załącznik nr 2 do protokołu kontroli).

Stwierdzone nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych zwany świadectwem jakości.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustaw o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Odnosząc się do zarzutów postawionych w odwołaniu przedstawiciela Strony z 2 stycznia 2020 r. stwierdzić należy, że są one nietrafione. Wskazać przede wszystkim należy, że w myśl zasady prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 Kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 Kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzeć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Zgodnie z art. 80 Kpa organ ocenia na podstawie całego

zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Stosownie do art. 107 § 3 Kpa uzasadnienie decyzji powinno zawierać rezultaty tych ustaleń w szczególności fakty, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł. Działania podejmowane w ramach wskazanych wyżej obowiązków mają na celu dokonanie ustaleń, pozwalających na prawidłowe zastosowanie prawa materialnego. Oznacza to, że normy prawa materialnego wskazują, jakie fakty mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wyznaczają tym samym zakres postępowania dowodowego i zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla załatwienia sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 Kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną wyrażoną w przepisie art. 107 § 3 Kpa.

Przekazywanie przez Stronę klientom na ich żądanie skopiowanego dokumentu wystawionego przez dostawcę podczas zakupu paliwa stałego nie spełnia zobowiązania jakie zostało nałożone na Stronę. Należy zaznaczyć, że kontrola została przeprowadzona w sierpniu 2019 r., więc dziewięć miesięcy po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. W związku z powyższym Strona mogła zapoznać się i wprowadzić zmiany w prowadzonej działalności gospodarczej. Prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości prawa i śledzenia zmian w nim zachodzących, a więc Strona powinna dochować należytej staranności w tym zakresie. Odnośnie informacji, iż Strona od osoby trzeciej uzyskiwała informacje odnośnie świadectwa jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu nie ma wpływu na wynik niniejszego postępowania jak również fakt, że konsumenci świadomie rezygnowali z uzyskania świadectwa jakości paliw stałych. Wprowadzając paliwo stałe do obrotu Strona jest zobligowana do wystawiania świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obowiązujących od 5 listopada 2018 r. dla każdej ilości sprzedanego paliwa stałego oraz przekazywać kopie świadectwa klientom, a także przechowywać oryginały świadectwa przez okres dwóch lat. Kontrolowany przyznał wprost, że jego firma nie wystawia świadectw jakości paliw stałych. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny np. wytwórcę paliwa stałego nie jest

tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Certyfikat jakości węgla, który Strona otrzymała od dostawcy nie jest tożsamy z wymaganiami art. 6d ww. ustawy. Jeżeli Strona wprowadza paliwo stałe do obrotu i nie zmienia jego jakości to przy wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego może jedynie posiłkować się kopią świadectwa jakości wystawioną przez producenta. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę powinno zawierać między innymi NIP, Regon, siedzibę oraz oświadczenie Strony jako wprowadzającego paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach. Ponadto winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe. Wszystkich tych elementów nie przekazuje się nabywcy, gdy otrzymuje on jedynie certyfikat jakości wydany przez innego przedsiębiorcę. Należy zaznaczyć, że ustawodawca posłużył się w przepisie art. 6d ww. ustawy sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde wystawione świadectwo jakości. Świadectwo jakości musi być wystawione przy każdej transakcji oddzielnie, kopiowanie dokumentu innego przedsiębiorcy tego obowiązku nie spełnia. Gdyby ustawodawca dopuszczał możliwość zastępowania świadectwa jakości dokumentami wystawionymi przez inne podmioty gospodarcze (kopalnie, dostawców) to wskazałby to w ustawie jako okoliczność łagodzącą lub zwalniającą od kary. Powyższej delegacji brak jest w przepisach prawa, co potwierdził wyrok Sądu VI SA/WA 1405/19 z 17 października 2019 r., w którym wskazał, że ...”Skarżący otrzymaną od kopalni kartę produktu oznaczał jedynie swoje pieczętą, miejscem sprzedaży, podpisem i datą. Zdaniem Sądu czynione przez Skarżącego adnotacje nie mogą być uznane za wystawiane świadectwa jakości w rozumieniu ww. przepisów ustawy bowiem nie zawierały one wszystkich elementów, wymienionych w art. 6d pkt 1 do pkt 10 ustawy o jakości paliw. Zaznaczyć należy, że ustawodawca posłużył się w tym zakresie sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde świadectwo jakości... Po drugie ... przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art.6 d ustawy o jakości paliw...”

Prezesa UOKiK ponownie przeanalizował możliwość odstąpienia na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa oraz art. 189f § 2 Kpa od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Dokonując analizy przesłanek zawartych w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa Prezesa UOKiK nie

znalazł podstaw do ich uwzględnienia gdyż o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i wydane klientowi, zawierają bowiem one bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania. Tym samym nie można zgodzić się z tezą zawartą w odwołaniu, iż Strona prowadziła działalność w sposób wzorowy. W związku z powyższym naruszenie nastąpiło i nie może ono zostać uznane za znikome. Zaznaczyć należy, że przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - jak twierdzi pełnomocnik. Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są łącznie spełnione (mimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa). Natomiast, fakt uprzedniego niekarania Strony z tytułu niewystawiania świadectw jakości, został uwzględniony przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej, przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności Strony. Prezes UOKiK stwierdził też, że nie występuje możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa z uwagi na fakt, że pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Stąd wynika, że późniejsze, wykonanie na skutek przeprowadzenia kontroli, przekazanie nabywcom świadectwa jakości paliw stałych nie jest wykonaniem obowiązku ani też nie może być uznane za działanie podjęte dobrowolnie przez Stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

Należy wskazać, że już na etapie prac legislacyjnych, przed wprowadzeniem przez Ustawodawcę omawianego ustawowego obowiązku przedsiębiorcy, podkreślone zostało szczególne znaczenie tej kwestii – również w aspekcie ochrony interesów konsumentów. Jak wynika z uzasadnienia do rządowego projektu ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. 2018, poz. 1654), „Wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Ww. działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia obywateli.” (Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, Druk sejmowy nr 2377 z 19 marca 2018 r.).

Odnosząc się do pojęcia „wprowadzenia do obrotu” Prezes UOKiK wyjaśnia, że zostało ono sprecyzowane w art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten stanowi, że należy je rozumieć jako sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwie domowym. W przepisach ww. ustawy opowiedziano się za szeroką definicją tego pojęcia, obejmującą nie tylko pierwszą czynność przekazania towaru przez jego wytwórcę bądź importera, ale także każde zbycie tego towaru. Sam fakt posiadania dokumentu jakości wydanego przez producenta/dostawcę nie zwalnia wprowadzającego paliwo stałe do obrotu (sprzedawcy) od wystawienia świadectwa jakości dla paliw stałych. Świadectwo jakości ma być wystawione przez każdego wprowadzającego węgiel do obrotu, czego Przedsiębiorca nie czynił i co sam przyznał w oświadczeniu z 21 sierpnia 2019 r. Skoro więc kontrolowany nie wystawiał świadectwa jakości oferował on do sprzedaży paliwo stałe bez świadectwa jakości co narusza art. 7 ust. 7a pkt 5 ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw czyli zakaz wprowadzania do obrotu paliwa stałego, dla którego nie wystawiono wymaganego świadectwa jakości.

Ponieważ Strona nie dopełniła obowiązku, o którym stanowi art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, po uwzględnieniu przesłanek z art. 35d ust. 4 ww. ustaw Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej na najniższym możliwym poziomie 25 001 zł, co wskazuje, że organ I instancji nie naruszył zasad proporcjonalności. Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi od 25.001 zł do 100. 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono powyżej kwoty 200.000 zł (ustalania zamieszczono w protokole kontroli) wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 25.001 zł oraz nie większa niż 100 000 zł.

Prezes UOKiK nie dopatrył się naruszenia art. 7 Kpa w związku z art. 77 § 1 Kpa oraz art. 107 Kpa w związku z art. 80 i art. 11 Kpa. Skarżona decyzja zawiera wszystkie, wymagane elementy. Organ I instancji w sposób szczegółowy wskazał obowiązujące w sprawie przepisy prawa oraz opisał stan faktyczny stanowiący podstawę do wydania decyzji. Wskazał również związek pomiędzy przepisami, a stanem faktycznym oraz zachował zasadę proporcjonalności kary w stosunku do przewinienia w możliwych ramach nałożonych ustawą. W uzasadnieniu organ I instancji odniósł się również, co do braku możliwości zastosowania w niniejszej sprawie art. 189f § 1 pkt 1 oraz 189f § 1 pkt 2 Kpa.

Odnosząc się do wniosku o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2018 (PIT-36) złożonego przez Stronę w odwołaniu Prezes UOKiK uwzględnił ww. wniosek jako dowód w sprawie i wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą. Po przeanalizowaniu akt sprawy i uwzględniając dołączony dowód przez Stronę tj. zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2018 (PIT-36) Prezes UOKiK uznał, że Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej postąpił właściwie wymierzając Stronie najniższą karę jaką organ I instancji mógł nałożyć. Dokonując wszechstronnej oceny materiału dowodowego należy stwierdzić, że w chwili kontroli obowiązek wynikający z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

Biorąc pod uwagę, iż w odwołaniu Strona postępowania wskazuje również na swoją trudną sytuację ekonomiczną, Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 189k § 1 Kpa

wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć termin wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenia jej na raty,
- 3) umorzyć administracyjną karę pieniężną w całości lub w części,
- 4) umorzyć odsetki za zwłokę w całości lub części.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie: NBP Oddział Okręgowy w Rzeszowie nr: 67 1010 1528 0016 5822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem

postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/